

ROZKWIT ŻYCIA PARAFIALNEGO

We wrześniu 1983 r. oddano do użytku Dom Katechetyczny, natomiast w czerwcu 1985 r. otwarto kancelarię w nowym budynku oraz wykończono mieszkania dla siostr i trzeciego wikarego, którym został ks. Andrzej Góra. Budowa kościoła szła w parze z rozkwitem życia duszpasterskiego. W kolejnych latach powstawały nowe wspólnoty parafialne skupiające coraz większą rzeszę parafian, m.in. Duszpasterstwo Akademickie „Cegielnia” (1983), Rodziny Szensztackie (1986), Dzieci Maryi (1986), Wspólnota Neoketuchumenalna (1988), Ruch Światło-Życie (1988), Wspólnota Kapłańska Osób Świeckich (1992).

Pod koniec 1982 r. z inicjatywy s. Gaudencji zawiązała się grupa teatralna „Tabor”. Jej powstanie związane było z myślą o wystawieniu bożonarodzeniowych jasełek. Niemniej z biegiem czasu grupa ta skupiała coraz większą rzeszę tych, którzy po prostu kochali teatr. Wystawiane przedstawienia sięgały do problematyki religijnej, a większość z nich reżyserowana była przez Elżbietę Gruszecką i Marię Przebindowską. Zespół „Tabor” otrzymał list polecający od bp. Alfonsa Nossola i dzięki temu występował w wielu wiejskich i małomiasteczkowych parafiach w całej diecezji, zbierając pieniądze na budowę kościoła.

W 1984 r. Pasterka odprawiona została wśród wznoszonych murów nowej świątyni. A w 1987 r. także uroczystości I Komunii Św. oraz Bożego Ciała odbyły się już w kościele, choć wtedy jeszcze nie zadaszonym. Mniej więcej od tamtego czasu Msze Św. poranne były odprawiane w tymczasowej kaplicy, natomiast wieczorne w budowanym kościele.

Pierwszym kościelnym był Werner Kornek, który w 1988 r. wyjechał do Niemiec, a jego obowiązki przejęła s. Ryszarda. Pozostałe siostry mieszkające w naszej parafii zajmowały się grą na organach, katechezą oraz prowadzeniem scholi i wspólnoty Dzieci Maryi.

W 1988 r. bp Jan Bagiński poświęcił Kaplicę Świętej Rodziny. Natomiast 17 kwietnia 1990 r. w

Kościół w budowie

Wpisany przez Ania

---

wyniku podpalenia spłonęła tymczasowa Kaplica w baraku – nasz pierwszy kościół. Pozostał nam po niej dzwon.

W 1991 r. prace budowlane powoli dobiegały końca. W budowie pozostała jedynie wieża, którą ukończono w I połowie 1993 r. Zakończono betonowanie wokół kościoła, uporządkowano teren przed i za świątynią, posadzono drzewa, krzewy i żywopłot. W kolejnym roku przywieziono do kościoła ławki oraz ukończono prace przy ołtarzu, ambonie, tabernakulum i chrzcielnicy.

Na zdjęciach: Procesja Bożego Ciała i pożar kaplicy 17 kwietnia 1990 r.